

skal gøre et Forsøg, saa godt jeg formaar. Der er først den Paastand, som navnlig den ærede Ordfører stærkt fremhævede, og som det ærede Medlem for Vinderup (Svendsen) ogsaa fremhævede, at der er saa mange gode Ting i Forslaget, at vi maatte tage Loven, som den er, selv om vi skulde — ja, de sagde det ikke, men jeg vil sige det — sluge Kamelen, men § 2 indeholder. Dette er jo en ganske mærkværdig Paastand, og hvad har man anført til Støtte for den? Lovforslaget indeholder ganske vist udmærkede Ting; den ærede Ordfører hævdede jo med Ret, at den væsentligste Bestemmelse i Forslaget er Forslaget om betingede Straffedomme. Det er ganske sikkert, at vi vistnok allesammen her i Salen gerne ville have de betingede Straffedomme saavel som Bestemmelsen om, at de unge Forbrydere skulle slippe fri for Pryglestraffen. Men jeg kan ikke forstaa, hvorfor vi saa skulde tage noget med, som vi ikke synes om. Det synes jo næsten, som skulde der gøres en Handel. Jeg kan dog ikke se, at der her er Betingelser for en saadan Handel. En Handel forudsætter jo en Køber og en Sælger. Hvem der er Køberen, det forstaaer jeg, det er os, der ikke ville have Legemsstraffen. Men hvem er Sælgeren? Jeg tror da ikke, nogen vil paastaa, at det skulde være den højtærede Minister. Thi han har jo netop Æren for, ikke betingede Straffedomme, men betingede Benaadninger, der svare dertil, og som vi kunne faa under den nuværende Lovgivning. Jeg er sikker paa, at det er noget, der interesserer den højtærede Minister særdeles, og naar han i Forgaars anførte, at Anvendelsen af Legemsstraffen paa Børn og unge Mennesker absolut er i Aftagende, er jeg ogsaa aldeles sikker paa, at den højtærede Minister ogsaa der sympatiserede med os. Men det, at den højtærede Minister ogsaa sympatiserer med Indførelse af Pryglestraffen, kan jeg alligevel ikke tro skulde være en Hindring. Den højtærede Minister er jo saa stor en Mand, saa brav en Mand, at han vil være med til at indføre det, han interesserer sig for, selv om han ikke kan faa alt det, han ønsker. Men naar det ikke er den højtærede Minister, maa det jo være de ærede Forslagsstillere. Men mon det og-

saa er velovervejet at sige, at det er dem, der have noget at sælge? Flertallet i dette Ting er i alt Fald paa Lovens nuværende Stadium i Stand til at bestemme, hvad det vil have. Jeg tror ikke, at vi, der ere imod Legemsstraf, skulde bringe det Offer at vedtage Legemsstraffen til Ære for de 8 Forslagsstillere, der selvfølgelig mene det overordentlig godt. Nej, dersom Forholdet var det, som det saa tidt har været, at det var noget, der kom herved som et Ultimatum fra det høje Ting ovenpaa, kunde der være Tale om at overveje, om det var tilraadeligt at forkaste det eller risikere ikke at faa Lovforslaget gennemført, naar vi ikke toge den lille Smule Pryglestraf med. Jeg tror ikke, det Argument kan rejses mere med nogen Vægt. Og naar nu det ærede Medlem for Vinderup (Svendsen) fremførte det, kan jeg ikke tænke mig andet end, at det maa være den sidste, der kommer med det.

Saa er der et andet Argument, og det er meget betydeligere, det skal jeg sige paa Forhaand. Det fremkommer under forskellige Former, mer eller mindre iklædt forskellige kønne Ord. Jeg tror, det var den højtærede Minister, der brugte det Udtryk, at de Karle eller de Mennesker, der overfalde fredelige Folk og værgeløse Kvinder, ere ikke for gode. Det er et Argument, som stadig kommer igen. Det ærede Medlem for Vinderup fremførte det i lidt andre Klæder. Grunden til, at det er et farligt Argument, er simpelthen den, at det er i Slægt med noget af det bedste i os. Til det bedste i os regner jeg den Følelse, der umiddelbart rejser sig i os mod enhver Vold, enhver Uret, særlig Uret mod værgeløse, begaaet af den stærke mod den svage. Hvis Forslaget vedtages, er jeg aldeles sikker paa, at det netop er paa Grundlag af denne Følelse. Jeg er vis paa, at de ærede Forslagsstillere ikke kunde gøre noget bedre — jeg forudskikker, at de naturligvis ikke kunne gøre det, jeg vil nævne — men dersom de kunde arrangere et voldeligt Overfald saaledes, at vi alle kunde se det, er jeg noget tilbøjelig til at tro, at de vilde kunne faa Flertal for Forslaget her i Salen, selv det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) vilde maaske stemme derfor, skønt